

44.—LLEVOR

Un altre pedra inscriptiva que no te altre mérit que'l estar netament laborada.

Un dibuix alegòrich fet á la tinta xina ab tocs de clarió. Representa uns segadors á la llur feyna que serveix de capsalera d'una llista pels socis de la Cambra Agrícola de Granollers, dintre d'un march de fusta estil Lluís XIV que sols n'hi ha un tros de desbastat; lo mes important d'aquest treball es que las figuras son bastant expressivas, no desdiu gens lo restant del treball.

Un march mirall ab fusta estil Lluís XV ab tendència á la «transacció» molt ben fetet, sens ser res d'extraordinari es pot dir qu'está fet ab gust.

En Joan Vía ens presenta una pedra de cementiri estil modern, de dibuix bastant correcte, essent el rebaix ben interpretat. Te alguns defectes, y encare que'n l'art s'hi admeti el convencionalisme, es una falta de gust artístich y hasta m'atreviré á dir de estètica el fer sortir d'una mateixa branca fulles de cascall tendres, grans secas, fulles de palma y roses, sense que se vegin las fulles del roser; á part altres defectes de detall, el conjunt es bonich.

A propòsit d'aquest treball no puch de menys que ferme eco de certes versions que recullí y que ab seguritat el Jurat n'es sabedor, tenint per lo tant un suprem dever de comprobarho. Es diu, y es diu per propia confessió del senyor Vía, que el dibuix no es éll qui l'ha fet, y per consecuencia 's creu que'l treball tampoch. Jo no sé lo que de veritat hi ha, pero si se'm permet donar la meua opinió diré: Que un artista que no crihi ab el llapis, menys ho farà ab els ferros, y que quant se te práctica ab les eynas instintivament se desenrotlla la del dibuix, mentres que á viceversa no. Es pot esser un bon dibuixant á secas, pro no's pot esser un

bon escultor sense dibuix. Y aqueixa pedra, la vritat, no es feta de cap neci, el que l'ha feta ha de sapiguer dibuixarla, y si el Sr. Vía no l'ha dibuixada no's pot creure que l'hagi feta.

Tot aixó es lo que había d'haver vist lo Jurat, obligant al exposant á un petit examen demostratiu pera probar que las versions eran injustas. No haguera sigut la primera volta en ferse, artistas forsa coneguts hi han passat.

Are's te un dret al dupte.

En Joseph Plana ens presenta un porta-llantias de ferro forjat y planxa reposada sens istil determinat. A mes d'algún defecte de composició y mal gust en el dibuix, s'hi veu una falta de práctica en la execussió d'aqueixa classe de treballs.—Aixó proba lo qu'm dit á n'el Sr. Vía, «ahont no hi ha dibuix no hi ha execució.»—De totas maneras bo es que'l Sr. Plana hagi demostrat voluntat y ganas de fer, perque estudiant una mica y donant de tant en tant una volteta per Barcelona podria arribar á fer quelcom de be.

En Francesch Xiran presente un llibre, que per cert me guardaré, pro molt, de dirne ni be ni mal. Os diré per qué:

Una vegada vareig comprar un llibre molt bonich d'escobertes; al arribar á casa vareig trovarhi un cunyat meu que segons opinió dels de l'art, es un excelent encuadernador, y ab aire de triomf m'el treguí de la butxaca disposat á alabar el bon gust d'aquell treball, quant fentme una ganyota de dispreçi va dirme: mals aganyats cuartos, ¿qué no has vist qu'era un bunyol?

Vareig avergonyirme y jurá de no embolicarme ab cosas que no hi entengui.

¿Per qué el Jurat no ho ha fet?

Barcelona 5 Septembre.

A. VERDÚ

¿ ?

No quito ni pongo rey si se ayuda su señor,
y si sólo digo la verdad.

Respetando los criterios ajenos, dimos á las
cajas el artículo arriba expresado á pesar de